

SKRIFTLIG FRÅGA TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2020-08-19
Besvaras senast
2020-09-02

Till statsrådet Jennie Nilsson (S)

2019/20:1976 Åtgärder för ett hållbart fiskbestånd i Östersjön

Utgångspunkten för fiskepolitiken är att säkerställa att vi har långsiktigt hållbara bestånd. För detta krävs bedömningar som grundas på vetenskapliga underlag. Ett hållbart fiske handlar om hela ekosystemet. Tillgången på gädda, abborre och gös påverkas av tillgången på strömming. Hållbara bestånd kräver kunskap om läget och hållbara fiskemetoder och redskap.

Fiskekvoterna för strömming i centrala Östersjön fastställs utifrån Internationella havsforskningsrådets (ICES) vetenskapliga råd och i enlighet med målet om maximal hållbar avkastning. Det är rådets förordning om fastställande av fiskemöjligheter för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd i Östersjön som reglerar fisket av sill och strömming i Östersjön, inklusive den svenska kvoten. Det är Havs- och vattenmyndigheten som fördelar de svenska kvoterna, inklusive för den strömming som finns i Stockholms läns vatten. Fiskekvoterna är fördelade på individuella fartyg, regionalt eller allokerade som en kustkvot som begränsas av trålgränsen fyra nautiska mil utanför den så kallade baslinjen. Kustkvoterna finns för att särskilt ta hänsyn till det kustnära fisket.

Havs- och vattenmyndigheten har fått i uppdrag att inom ramen för sitt arbete med ett hållbart nyttjande och en hållbar förvaltning av fiskresurserna redovisa hur myndigheten beaktat fiskerinäringens förutsättningar och vilka effekter myndighetens arbete och förvaltningsbeslut har haft på fiskerinäringens utveckling. Regeringen har även uppdragit åt Havs- och vattenmyndigheten att redovisa vilka kriterier myndigheten tillämpar vid fördelning av svenska fiskemöjligheter för att skapa incitament till fiskefartyg som använder selektiva fiskeredskap eller miljövänligare fiskemetoder. För att kunna fortsätta med fisket av strömming krävs också återkommande bedömningar om beståndet och dess utveckling.

Svenska myndigheter bidrar med underlag till ICES bedömningar om hållbara bestånd. Sverige kan därmed genom kunskap och fakta bidra till bedömningar av hållbara bestånd. Frågan är hur Sverige bidrar till ökad kunskap i arbetet med att definiera hållbara bestånd samt hur Sverige har bidragit till de bedömningar som sker i ICES och inom EU. Fakta om läget gällande fiskbestånd är en viktig grundförutsättning för att kunna vidta åtgärder för att värna ett hållbart bestånd.

För strömmingen råder en osäkerhet kring huruvida populationen i Östersjön kan betraktas som ett bestånd eller om det är fråga om flera olika bestånd. Om det är fråga om flera bestånd kan det ha stor betydelse att fisket på senare år har koncentrerats till ett fåtal effektiva fartyg som fångar mycket strömming samtidigt inom begränsade områden, till exempel strax utanför trålgränsen när strömmingen samlas inför leken. Havs- och vattenmyndigheten gav också under våren Sveriges Lantbruksuniversitet uppdraget att – mycket skyndsamt – undersöka vilken effekt fisket till havs kan ha på det kustnära fisket. Mer kunskap behövs.

Med anledning av detta vill jag fråga statsrådet Jennie Nilsson:

Vilka åtgärder avser statsrådet att vidta för att kunskapsläget och fakta om fiskbeståndet i Östersjön utvecklas samt att påverkansfaktorer identifieras så att det kan säkras att beståndet av strömming i Östersjön utvecklas långsiktigt hållbart?

.....

Nina Lundström (L)

Överlämnas enligt uppdrag

Anna Aspegren